

WIELKI POST

Haczyk diabła

“Był kuszony przez diabła”. Któż z nas nie doświadcza pokusy? A ile razy poszliśmy za jej głosem i zamiast obiecanego szczęścia budziliśmy się - przepraszam za dosadność - z ręką w nocniku? Od Adama i Ewy upadamy w grzech, dając się zwieść fałszywą obietnicą lepszego, mocniejszego życia. Jezus zaczyna swą działalność od wejścia w doświadczenie walki ze złem. Schodzi w mroczne miejsca zagrożone diabelskimi pokusami, aby nas podźwignąć. Idzie na pierwszą linię frontu. “Jezus musi wejść w dramat ludzkiej egzystencji, przemierzyć ją aż do samego dna, by w ten sposób znaleźć zgubioną owcę, wziąć ją na ramiona i zanieść do domu” (Benedykt XVI).

Każda z trzech pokus “doczepia się” do jakiejś ludzkiej potrzeby. Pragnienie zaspokojenia głodu ciała jest konieczne (nie tylko o chleb tu chodzi). Dalej mamy pragnienie władzy i znaczenia. Władza jest potrzebna i każdy człowiek pragnie uznania. Wreszcie pragnienie wiary, która “działa” na naszych oczach. Wszystko to jest uzasadnione. W czym więc problem, gdzie jest haczyk? Ano w tym, że te normalne pragnienia mogą zostać tak wyolbrzymione, że stają się pierwszorzędnym celem naszego życia i przesłaniają wszystko inne, a przede wszystkim Boga. Poza tym diabeł sugeruje, że wie, jak osiągnąć te dobra bez wysiłku. Wystarczy tylko drobiazg, o który prosi. Oferuje prosty sposób na szczęście niczym diller, który pierwszą działkę narkotyku daje za darmo. Zły przedstawia się jako “dobry wujek”, który chce pomóc, chce naszego dobra, nie chce, żeby nam było ciężko. Kiedy jakiś polityk lub uczonec obiecuje zbudowanie “nowego lepszego świata”, trzeba się go bać. Największych zbrodni dokonywano w imię lepszego świata, który ludzie mogą stworzyć sami, bez pomocy Boga.

Jak walczy Jezus? Nie dyskutuje z kusicielem, ale odpiera pokusy tarczą słowa Bożego. To ważna praktyczna odpowiedź dla nas. Nie wolno wdawać się w dyskusję z pokusą. Twierdzą warowną przed atakiem zła jest sam Bóg i Jego słowo. Oczywiście nie chodzi o to, aby traktować biblijne cytaty jak jakąś magiczną różdżkę, która odpędzi diabła. Chodzi o to, aby Biblia, jej sposób widzenia świata był moim sposobem widzenia. By mój umysł i serce były jak najmocniej nasycone prawdą słowa Bożego. Diabeł jest wytrawnym kłamcą. Bronią przeciw niemu może być tylko prawda, której ufam. Nie “moja prawda”, ale prawda objawiona.

Szatańska perfidia objawia się najmocniej w trzeciej pokusie, w której zły posługuje się biblijnymi cytatami. Diabeł występuje tutaj jako teolog, który dokonuje błędnej interpretacji słowa Bożego. I dziś nie brakuje “reformatorów” Kościoła, którzy w Biblii szukają raczej uzasadnienia swoich racji zamiast woli Boga. Słowo Boże musi być czytane z pokorą, w wierze Kościoła. Z gotowością do poddania się prawdzie większej od nas.

Ksiądz Tomasz Jaklewicz, Gość Niedzielny, nr9/2022

Papieska Intencja Apostolstwa Modlitwy na marzec

Módlmy się, aby rodziny dotknięte kryzysem doświadczyły uzdrawiającej mocy przebaczenia i odkryły, że nawet różnice mogą stać się bogactwem.

OKRES WIELKIEGO POSTU...

... to czas poprzedzający i przygotowujący, przez praktyki pokutne: post, jałmużnę i modlitwę, obchodzenie Paschy. Trwa on od Środy Popielcowej do Mszy świętej Wieczery Pańskiej. Od środy Popielcowej rozpoczyna się okres na wypełnienie obowiązku Spowiedzi sakramentalnej i Komunii świętej wielkanocnej

W czasie Wielkiego Postu udziela się odpustu zupełnego wiernemu, który przy spełnieniu zwykłych warunków*:

a) w jakikolwiek piątek Wielkiego Postu odmówi po Komunii św. modlitwę:

“Oto ja, dobry i najśłodszy Jezu, upadam na kolana przed Twoim obliczem i z największą gorliwością ducha proszę Cię i błagam, abys wszczepił w moje serce najwyższe uczucia wiary, nadziei i miłości oraz prawdziwą skruchę za moje grzechy i silną wolę poprawy. Oto z sercem przepelnionym wielkim uczuciem i z boleścią oglądam w duchu Twoje pięć ran i myślę się w nich zatapiam, pamiętając o tym, dobry Jezu, co już prorok Dawid włożył w Twoje usta: <<Przebodli ręce moje i nogi, policzyli wszystkie kości moje>> (Ps 22,17)”, lub

b) przez trzy dni będzie uczestniczył w rekolekcjach, lub

c) sam odprawi nabożeństwo Drogi Krzyżowej, bądź pobożnie się włączy w odprawiane w kościele lub przez Ojca św. transmitowane w telewizji lub radio, lub

d) weźmie pobożny udział w nabożeństwie Gorzkich Żalów w jakimkolwiek kościele na terenie Polski.

Odpust jest to darowanie wobec Boga kary doczesnej za grzechy odpuszczone już co do winy; może otrzymać je wierny, odpowiednio przygotowany po wypełnieniu przedstawionych powyżej warunków.

* Spełnienie zwykłych warunków, czyli:

1. Wykluczenie przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet powszedniego.
2. Spowiedź sakramentalna lub bycie w stanie łaski uświęcającej.
3. Przyjęcie Komunii Świętej.
4. Modlitwa w intencjach Ojca Świętego.

W NASZEJ PARAFII...

...w każdy piątek Wielkiego Postu **Droga Krzyżowa** będzie odprawiana pięć razy i tak:

o godz. 8:30 czyli po Mszy św.,

o godz. 15:00 połączona z Koronką do Bożego Miłosierdzia,

o godz. 16:15 dla dzieci, o 17:30 dla wszystkich

oraz o godz. 19:30 dla młodzieży.

We wszystkie niedziele Wielkiego Postu zapraszamy na nabożeństwa **Gorzkich Żalów** o godz. 17.00. Kazania pasyjne w tym roku głosić będzie ksiądz Tadeusz Ławicki.

Parafialne **Rekolekcje Wielkopostne** rozpoczną się w niedzielę 30 marca, nauki będą codziennie do środy 2 kwietnia włącznie.

Przypominamy o potrzebie materialnego wsparcia naszej parafii w związku z koniecznością przeprowadzenia prac konserwacyjnych i inwestycyjnych. Okazją do tego jest **kolekta inwestycyjna w każdą pierwszą niedzielę miesiąca**. Można także przekazać wsparcie poprzez przelew na konto:

**Parafia Rzymsko Katolicka pw. Chrystusa Zbawiciela
Pegaza 15**

80-299 Gdańsk-Osowa

Nr rachunku: 12 1440 1387 0000 0000 0798 6521

Czym jest rok jubileuszowy?

Nazwa jubileusz pochodzi od hebrajskiego słowa *yobel*, oznaczającego barani róg. Tym instrumentem, w czasach Starego Testamentu ogłaszano nadejście roku łaski Pana. Według Biblii (Kpł 25,8-13), co pięćdziesiąty rok miał być okazją do przywrócenia prawidłowej relacji z Bogiem, między ludźmi i z całym stworzeniem. W tym czasie odbywało się przebłaganie za grzechy, wygnańcy powracali do swej własności, a ziemia odpoczywała od uprawy. Od 1300 roku, kolejni papieże - najpierw co 100, następnie co 50, a ostatecznie co 25 lat ogłaszają Rok Święty.

Jubileusz to:

1. PIELGRZYMKA

- jest doświadczeniem nawrócenia; zakłada wejście w proces ciągłej zmiany miejsca pobytu, co ma być obrazem wychodzenia poza siebie, a podążanie ku Temu, który jest niezmienny - niezmienny w swej miłości. Nasze pielgrzymki: Rzym, Gniezno, kościoły jubileuszowe.

Pielgrzymki z łaską odpustu

Z okresem Wielkiego Postu związany jest przywilej uzyskania odpustu zupełnego, którego procedurę, jak co roku, szczegółowo opisaliśmy na pierwszej stronie niniejszego biuletynu. Otóż w Roku Jubileuszowym mamy dodatkowy przywilej uzyskania takiego odpustu, pielgrzymując do któregoś z kościołów jubileuszowych. W naszym dekanacie mamy jeden kościół jubileuszowy, który jest najbliższy, licząc odległość od naszej dzielnicy. Jest nim Kościół Katedralny w Oliwie.

Dlatego dla zainteresowanych "Pielgrzymów nadziei", zamieszczamy poniżej fragment dekretu naszego Arcypasterza w tej sprawie. Oto ten fragment.

<<Zgodnie z normami Penitencjarii Apostolskiej, z pielgrzymowaniem do kościołów jubileuszowych związany jest przywilej uzyskania odpustu zupełnego dla siebie lub dla zmarłego. By mieć udział w tej łasce Roku Jubileuszowego należy ponadto:

trwać w stanie łaski uświęcającej i wykluczyć jakiegokolwiek przywiązanie do grzechu, co wiąże się z koniecznością przystąpienia do sakramentu pokuty a także z przyjęciem Komunii Świętej;

2. DRZWI ŚWIĘTE

- przypominają o Jezusowych słowach: *"Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony - wejdzie i wyjdzie. I znajdzie paszę"* (J 10,9). Przekroczenie progów kościołów jubileuszowych będzie znakiem chęci podążania drogą Jezusa oraz wyrażeniem gotowości do szukania dróg do pojednania wewnątrz samego Kościoła.

3. POJEDNANIE

- przeżycie sakramentu pojednania ma pomóc w ponownym odkryciu wartości spowiedzi i osobistego przyjęcia Bożego przebaczenia, by potem dzielić się nim z bliźnimi.

4. MODLITWA

- u jej podstaw zawsze leży pragnienie otwarcia się na obecność Boga i na Jego ofertę miłości.

5. LITURGIE

- stanowią główny element świętowania Jubileuszu:

- otwarcie Roku Świętego (przez papieża 24 grudnia, a przez biskupa 29 grudnia),

- archidiecezjalne celebracje sakramentów, przeżywanie kolejnych tajemnic roku kościelnego, odpust św. Wojciecha 11 maja i zakończenie Jubileuszu 100 lecia Diecezji Gdańskiej.

6. WYZNANIE WIARY

- jak mówi Katechizm Kościoła Katolickiego, jest wchodzeniem w komunię z Bogiem Ojcem, Synem i Duchem Świętym, który przekazuje nam tę wiarę i w którym wierzymy (*por. KKK 197*).

7. ODPUST

- jako konkretny przejaw miłosierdzia Bożego, które przekracza granice ludzkiej sprawiedliwości, pozwala uwolnić serce od ciężaru grzechu, aby należne zadośćuczynienie zostało udzielone w pełnej wolności.

odmówić modlitwę zgodnie z intencjami Papieża;

wziąć udział we Mszy św. albo innym nabożeństwie liturgicznym, adoracji Najświętszego Sakramentu lub pobożnym rozmyślaniami;

odmówić Wyznanie wiary, „Ojcze nasz” i dowolną modlitwę do Najświętszej Maryi Panny.

Dar odpustu można uzyskać dwukrotnie w ciągu dnia, zachowując powyższe warunki, jednak z intencją ofiarowania drugiego odpustu dla zmarłego, co wiąże się z przystąpieniem drugi raz tego samego dnia do Komunii Świętej podczas Mszy Świętej.

Wierni, którzy nie będą mogli uczestniczyć z ważnych powodów w uroczystych nabożeństwach, pielgrzymkach i pobożnym nawiedzeniu, będą mogli uzyskać odpust jubileuszowy na tych samych warunkach, jeśli odmówią we własnym domu lub w miejscu, gdzie przebywają z przyczyn niezależnych od nich, modlitwę „Ojcze nasz”, Wyznanie wiary w jakiegokolwiek dopuszczalnej formie i inne modlitwy zgodne z intencjami Roku Świętego, ofiarowując swoje cierpienia lub trudności życiowe.

Z udzielonych przywilejów można korzystać przez cały Rok Święty, tj. od 29 grudnia 2024 r. do 28 grudnia 2025 r.>>

WYDARZENIA PARAFIALNE

W sobotę 24 stycznia zakończyliśmy wizytę duszpasterską. W tym roku kolędę przyjęło ok. 53% Parafian. Dziękujemy za wspólną modlitwę, wszelką życzliwość, gościnne przyjęcie i za złożone ofiary, które przeznaczymy na utrzymanie kościoła i cele remontowo-inwestycyjne. Bóg zapłać!

Od 27 stycznia wróciliśmy do zwykłego porządku mszy św. w dni powszednie: 7.15, 8.00, 17.00 i 18.00. Biuro parafialne czynne we wtorek, środę i czwartek w godz. 19.00-20.00.

W niedzielę 2.lutego przypadało Święto Ofiarowania Pańskiego - Matki Bożej Gromnicznej, Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Podczas każdej mszy św. święcone były gromnice. Ofiary do puszek w tym dniu zebrane przeznaczone będą na zakony kontemplacyjne naszej Archidiecezji.

W poniedziałek, 3 lutego, przypadało wspomnienie św. Błażeja. Tradycyjnie, począwszy od tego roku, w tym dniu podczas Mszy św. będziemy udzielać błogosławieństwa św. Błażeja.

We wtorek 11 lutego przypadało wspomnienie MB z Lourdes - Światowy Dzień Chorego. W naszej parafii tradycyjnie w dolnym kościele o godz. 10.00 sprawowana była Msza św. dla starszych, chorych, połączona z sakramentem namaszczenia chorych i z błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem. Po Mszy św. Parafialny Zespół CARITAS i Rodzina Różańcowa zaprosili na słodki poczęstunek do Betanii. Nasz parafialny CARITAS oferował pomoc w transporcie osób chorych na Mszę świętą.

W Roku Jubileuszowym, zgodnie z prośbą Księdza Arcybiskupa Metropolity, zapraszamy w każdy Piątek w godzinach 18.30-19.30 na Adorację Najświętszego Sakramentu wraz z możliwością spowiedzi świętej.

PAPIESKIE ORĘDZIE NA WIELKI POST 2025

Ogłoszono papieskie orędzie na Wielki Post 2025. Franciszek zachęca do „wspólnego podążania w nadziei”. Podkreśla, że to dzięki miłości Pana Boga jesteśmy zachowani w nadziei, która nie zawodzi. Ona jest pewną i niezachwianą „kotwicą duszy”.

To Jezus jest gwarantem naszej nadziei

Franciszek przypomina, że to Jezus Chrystus, umarły i zmartwychwstały, jest centrum naszej wiary i gwarantem naszej nadziei na spełnienie wielkiej obietnicy Ojca, która już się urzeczywistniła w Nim, Jego umiłowanym Synu: obietnicy życia wiecznego. Podkreśla, że to właśnie nadzieja, zgodnie z hasłem, przeżywanego obecnie Roku Świętego, ma być perspektywą naszej wielkopostnej drogi.

Miłość Boga daje nam pewność

W kluczowym, dotyczącym nadziei fragmencie orędzia Papież odwołuje się do nauczania swego poprzednika, a konkretnie do encykliki o nadziei chrześcijańskiej *Spe salvi*. „Istota ludzka potrzebuje miłości bezwarunkowej – napisał cytowany przez Franciszka Benedykt XVI. – Potrzebuje tej

pewności, dzięki której może powiedzieć: «Ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Jezusie Chrystusie, Panu naszym (Rz 8, 38-39)»”.

Zaufać Bogu

Franciszek podkreśla, że wezwanie do nadziei jest też swoistym wezwaniem do nawrócenia, abyśmy zaufali Bogu i Jego wielkiej obietnicy życia wiecznego.

Konfrontacja z sytuacją migrantów

W tym roku Papież apeluje o nawrócenie w dwóch innych dziedzinach. Pierwszym ma być nasz stosunek do migrantów, ponieważ tegoroczny Wielki Post przypomina nam, że wszyscy jesteśmy pielgrzymami. „Dobrym ćwiczeniem wielkopostnym byłoby skonfrontowanie się z konkretną rzeczywistością jakiegoś migranta lub pielgrzyma i przyzwolenie, by nas to zaangażowało, aby odkryć, czego Bóg od nas oczekuje, abyśmy byli lepszymi wędrowcami do domu Ojca” – pisze Papież.

Nawrócenie do synodalności

Drugą sferą, która wymaga naszego nawrócenia, jest zdaniem Ojca Świętego synodalność. „Chrześcijanie są wezwani do pokonywania drogi wspólnie, nigdy jako samotni podróżnicy – pisze Franciszek. – Duch Święty pobudza nas do wychodzenia poza samych siebie, aby iść ku Bogu oraz ku braciom i siostram, a nigdy do zamykania się w sobie”. Ojciec Święty podkreśla, że w tegorocznym Wielkim Poście Pan Bóg wzywa nas do zweryfikowania, czy potrafimy współpracować z innymi, przewyżając pokusę autoreferencyjności i dbania wyłącznie o własne potrzeby.

Na zakończenie Papież zawiera rozpoczynający się Wielki Post Maryi, Matce Nadziei. Niech Ona „wstawia się za nami i towarzyszy nam w wielkopostnej drodze” – pisze Ojciec Święty.

Krzysztof Bronk/ Vatican News

58. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu

Tradycyjnie ostatnia niedziela karnawału rozpoczęła w Kościele Katolickim w Polsce Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Poprzez wspólną modlitwę i refleksję pragniemy wynagradzać Bogu za swoje grzechy, za grzechy naszych braci i siostr, szczególnie za pijaństwo, rozwiązłość i za wszelkie zgorszenia. Jest to szczególny czas, w którym przypominamy sobie, jak wiele trzeba jeszcze zrobić, aby Polska była trzeźwa.

Tegoroczny 58. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu jest przeżywany w dniach 02.03-08.03 pod hasłem:

Odpowiedzialni za trzeźwość

Zapraszamy do podejmowania na czas Wielkiego Postu abstynenckich i trzeźwościowych zobowiązań, które staną się dla innych świadectwem, że życie bez alkoholu może być radosne i pełne.

List KEP na ten temat znajdziesz pod adresem:

<https://www.diecezja.gda.pl/content/list-z-okazji-58-tygodnia-modlitw-o-trzezosc.pdf>

Wieczorny hymn brewiarzowy

Jak naród wybrany idziemy za Tobą,
Nasz Boże i Wodzu, co w słupie ognistym
Wskazujesz nam drogę pośpiesznej ucieczki
Z krainy grzechu i śmierci.

Już wolni od lęku przed mieczem anioła,
Którego posłałeś, by karał opornych,
Dążymy przez wodę i wyschlą pustynię
Do ziemi Twoich obietnic.

Daleka wędrówka nad brzegi Jordanu
I ciężka jest walka z wrogami nadziei,
Lecz wkrótce znajdziemy ochłodę i siły
Przy źródłu krwi Zbawiciela.

Ufamy wytrwale, że nam dopomożesz
I wreszcie dojdziemy do naszej ojczyzny,
Gdzie Ty, Miłosierny, przygarniesz do serca
Obmytych w źródle swej łaski.

W tym czasie pokuty, umartwień i postów
Zbliżamy się w skrusze do Nocy Paschalnej
I hymnem wieczornym wielbimy Cię, Ojcze,
W jedności z Synem i Duchem. Amen.

W okresie Wielkiego Postu

Z cyklu: Felietony księdza Henryka

Lektury starego księdza (17)

1. Aktualnie czytam, bez większego zadowolenia i zainteresowania - ogromne tomisko: *Prekursorzy i twórcy chrześcijańskiej kultury Europy* - opracowany przez zespół księdza profesora Augustyna Eckmanna. Obiecałem sobie, że przynajmniej podejmę próbę przeczytania tej książki, ale chyba przeceniłem moją dobrą wolę. Zaczęło się tak. Z księdzem Michałem odwiedziłem w Pelpinie mojego rówieśnika, kolegę ze średniej szkoły i seminarium, byliśmy także sąsiadami w posłudze duszpasterskiej na Kaszubach; ja zostałem wikariuszem w Gdyni (wymarzonej parafii każdego wikariusza), a ksiądz Augustyn wyjechał na studia do Rzymu. Kontynuował w Lublinie: magister i doktor języków klasycznych oraz doktor i doktor habilitowany nauk biblijnych. Po kilku latach odwiedził mnie w Osowej i ofiarował mi swoją pracę habilitacyjną z piękną dedykacją, owoc siedmioletniej pracy. Ponieważ należał do władz kurii, wydrukowano mu 300 egzemplarzy. Na moje głupie pytanie - ile w/w książki kosztują? "One nie są na sprzedaż, bo nikt je nie kupi. Ja je rozdaję uczelniom, kolegom, biskupom jako prezenty, a byłbym szczęśliwy, gdyby ją przeczytało chociaż 30 osób".

Na tym spotkaniu w Osowej był obecny także ksiądz Wiesław. Gdy po paru miesiącach ksiądz Kanclerz w imieniu biskupa zaproponował księdzu Szlachetce studia w Rzymie, zdecydowanie odmówił: "szkoda mojego życia, by wykonywać coś, co interesuje tylko paru ludzi". Zaimponował mi; wtedy nie wiedział, że zostanie biskupem.

2. Zanim zapomnę - Ksiądz Wojciech Węgrzyniak.

Na swój srebrny jubileusz kapłański ksiądz profesor przygotował tę pozycję, o której tak pisał: "Nie wiem, kiedy umrę. Nie wiem, jak długo jeszcze będę mógł mówić i pisać o Bogu, Kościele, Biblii i . Niech ta książka będzie pamiątką i świadectwem minionych 25 lat. zanim zapomnę. Zanim zapomnimy. Bo wszystko przeminie. Tylko Bóg i Jego słowo pozostaną na wieki".

Ksiądz Wojciech, porywający mówca, ceniony rekolekcjonista, charyzmatyczny kapłan, wybitny publicysta i naukowiec przedstawia nam kilka swoich kazań, tekstów, refleksji i komentarzy do współczesnych wydarzeń w Kościele i świecie. Są tu także liczne anegdoty z życia duchownych, a nawet utwory liryczne. Czyta się lekko, z zainteresowaniem i świetnym humorem. Nie stroni też od spraw bardzo osobistych, o kapłanach, a nawet wspomina o depresji. Ale dominuje wdzięczność za wszystko, co otrzymał i jeszcze jedno.

<<Czy jesteście pewni, że pójdziecie do nieba? Ja tak - pójdę do nieba! Bo gdy pójdę do domu mojej mamy, ona na pewno mnie wpuści. Czy to pycha? Nie - jestem dzieckiem Bożym. Dziecko nie musi być idealne. Ma swoje ułomności i przywary. Sąsiad by mnie nie wpuścił, ale mama - tak. Możemy więc być pewni zbawienia. Modlimy się zawsze "Ojcze nasz", więc Pan Bóg nie ma wyjścia - zaprosi nas do siebie.>>

Ksiądz Henryk Bietzke

Ksiądz Wojciech Węgrzyniak

Szlak św. Wojciecha w Archidiecezji Gdańskiej

„Szlak św. Wojciecha” w Gdańsku liczy blisko 20 kilometrów. Rozpoczyna się w Archikatedrze Oliwskiej, gdzie znajdują się relikwie Świętego. W parafialnym sklepiku można otrzymać legitymację pielgrzyma oraz pieczętkę, oznaczającą początek szlaku. Po blisko dwóch godzinach wędrówki po swojej prawej stronie widzimy Krzyż Milenijny. Z Góry Gradowej, na której się znajduje, rozpościera się piękny widok na Gdańsk. Następnie swoje kroki kierujemy w stronę Głównego Miasta, do Bazyliki Mariackiej. Tu w sklepiku znajdującym się w kruchole świątyni otrzymujemy drugą pieczętkę pielgrzyma. W świątyni warto zobaczyć monumentalny obraz 41- letniego św. Wojciecha, który w 997 roku przybył do „grodu nad Motławą”. Po krótkim odpoczynku wracamy na główny szlak, aby po półtorej godziny dotrzeć do wyjątkowego miejsca – Sanktuarium św. Wojciecha w dzielnicy Gdańsk-św. Wojciech, z malowniczą kapliczką, gdzie było złożone ciało Misjonarza. Tam otrzymujemy ostatnią, trzecią pieczętkę. Legitymacja z trzema pieczętkami uprawnia do odebrania okolicznościowego certyfikatu „Adalbertina”, potwierdzającego przebytą drogę oraz małego drewnianego krzyża.